

Sygn. akt VI Ka 116/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w J.del. do Prokuratury Rejonowej w K.J. S.

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2020 r.

sprawy G. G. (1) ur. (...) w K.

s. S., H. z domu Z.

oskarżonego z art. 178b k.k. i art. 244 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 20 listopada 2019 r. sygn. akt II K 219/18

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. G. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 116/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 20 listopada 2019 r. sygn. akt II K 219/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		G. G. (1)	czyn I i II, kierowanie samochodem (...)w dniu zdarzenia przez świadka	Zeznania świadka A. S. (1)	k.285 - 286
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Zeznania świadka A. S. (1)	Materiał dowodowy jest niepełny, wymaga uzupełnienia, nie pozwala w chwili obecnej na jednoznaczną ocenę czy zeznania świadka z których wynika, że to ona kierowała samochodem w czasie zdarzenia są wiarygodne. W każdym jednak razie zeznania te w ocenie Sądu Okręgowego w chwili obecnej pozostawiają wątpliwości co do sprawstwa i winy G. G. (1).

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>1.naruszenia przepisów postępowania mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku , a w szczególności art. 7 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. polegające na niewskazaniu przekonywujących przesłanek swego rozstrzygnięcia, opartego na dowolnym, niepełnym i wybiórczo potraktowanym materiale dowodowym, bez odniesienia się do wszystkich istotnych faktów i dowodów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a skoncentrowaniu się przede wszystkim na wskazaniu argumentacji mającej doprowadzić do przekonania o sprawstwie i winie oskarżonego a także polegające na nieuwzględnieniu wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
2.naruszenia przepisów postępowania, a w szczególności art.	# zasadny	

167 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku a polegające na zaniechaniu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy poprzez zaniechanie dopuszczenia z urzędu:

a. dowodu z zeznań świadków K. J. (1), K. J. (2) oraz A. R., co skutkowało brakiem istotnych ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, mających na celu wyjaśnienie okoliczności czyją własność w dacie inkryminowanego zdarzenia stanowił pojazd marki (...)o nr rej. (...), w tym zwłaszcza czy do sprzedaży pojazdu A. S. (2) przez K. J. (3) a następnie A. R. przez A. S. (2) doszło przed datą popełnienia przestępstwa i w czyim posiadaniu pozostawał rzeczywiście w/w pojazd w chwili jego popełnienia;

b. dowodu z informacji pochodzących i uzyskanych od operatorów sieci komórkowych (po uprzednim zwróceniu się przez Sąd do w/w podmiotów i zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej) o połączeniach i logowaniach aparatu telefonicznego należącego do oskarżonego oraz osób z którymi oskarżony kontaktował się i spotykał w czasie popełnienia zarzucanego mu przestępstwa oraz w okresie poprzedzającym jego popełnienie, w tym zwłaszcza M. G. i S. P., a tym samym zaniechanie ustaleń w zakresie logowań telefonu oskarżonego w stacjach bazowych na terenie miejsc wskazywanych przez świadków oraz G. G. (1);

c. dowodu z informacji pochodzących i uzyskanych od operatorów sieci komórkowych (po uprzednim zwróceniu się przez Sąd do w/w podmiotów i zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej) o

częściowo zasadny

niezasadny

połączeniach i logowaniach aparatu telefonicznego należącego do A. S. (1) oraz aparatu telefonicznego należącego do D. W., a tym samym zaniechanie ustaleń w zakresie logowań telefonów w/w świadków w stacjach bazowych na terenie miejsc przez nich wskazywanych;

d. dowodu z informacji pochodzących i uzyskanych od operatorów sieci komórkowych (po uprzednim zwróceniu się przez Sąd do w/w podmiotów i zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej) o połączeniach i logowaniach telefonu komórkowego (...) (...) oraz celem uzyskania danych osoby, do której w/w aparat telefoniczny należał, a tym samym zaniechanie ustaleń, co do ewentualnego kierującego - posiadacza w/w aparatu telefonicznego, który w dacie zdarzenia mógł poruszać się pojazdem marki (...)o nr rej. (...);

e. dowodu z informacji pochodzącej i uzyskanej od (...) SA (po uprzednim zwróceniu się przez Sąd do w/w podmiotu) czy świadek M. G. posiadał możliwości antydatowania w systemie informatycznym ubezpieczyciela wprowadzenia danych dotyczących sprzedaży pojazdu przez K. J. (3) w związku z poziomem kompetencji tego pracownika, a także celem ustalenia czy po wprowadzeniu danych przez pracownika oddziału ubezpieczyciela – M. G. ujawniona informacja o sprzedaży danego pojazdu musiała zostać zatwierdzona przez inną osobę zatrudnioną w (...) SA w W., która to dopiero czynność spowodowała jej wprowadzenie do systemu informatycznego, czy też informacja ta widoczna była bezpośrednio po jej wprowadzeniu z poziomu oddziału oraz w jaki

<p>sposób wprowadzono do systemu informatycznego ubezpieczyciela informacje o sprzedaży pojazdu marki (...)nr rej. (...);</p> <p>f. dowodu z zeznań świadka A. B. – pracownika (...) SA w W. która udzieliła odpowiedzi w imieniu ubezpieczyciela na zobowiązanie Sądu z dnia 28.01.2019 r. celem ustalenia w jaki sposób wprowadzono do systemu informatycznego ubezpieczyciela informacje o sprzedaży pojazdu marki (...)nr rej. (...), z wyjaśnieniem dokładnych okoliczności dokonania przedmiotowej czynności, w tym celem ustalenia czy pomimo antydatowania informacji o sprzedaży pojazdu przez K. J. (3) możliwe jest ustalenie faktycznego wprowadzenia w/w informacji oraz ustalenie czy data załączenia dokumentu w systemie informatycznym (...) SA w W. jest tożsama z datą jej wprowadzenia w danym oddziale ubezpieczyciela;</p>		
<p>3.obrazy przepisów postępowania tj. art. 211 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. mającej wpływ na treść wyroku poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd odtworzenia przebiegu wydarzeń objętych aktem oskarżenia w drodze eksperymentu procesowego na okoliczność wskazania czy funkcjonariusze policji dokonujący zatrzymania pojazdu marki (...)nr rej. (...) mogli dojrzeć oskarżonego w jadącym aucie w sytuacji w której do zdarzenia doszło w dniu 14.10.2017 r. około godz. 21:20, co w związku z porą roku i warunkami atmosferycznymi znacznie ograniczało możliwość rozpoznania osoby prowadzącej pojazd;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>4.naruszenia przepisów postępowania a w szczególności art.167 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. i art. 193 k.p.k. mającego wpływ na treść orzeczenia ,polegającego na zaniechaniu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy przez zaniechanie dopuszczenia z urzędu dowodu z opinii biegłego informatyka , co skutkowało brakiem istotnych ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, mających na celu wyjaśnienie czy dokonano modyfikacji wykonanych w dniu 14.10.2017 r. zdjęć, w tym zwłaszcza co do godziny i daty ich wykonania , a tym samym czy oskarżony mógł , zgodnie z zeznaniami świadków , przebywać w innym miejscu niż miejsce popełnienia przestępstwa w czasie jego popełnienia;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>5. naruszenia przepisów postępowania tj. art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego o porównanie profilu DNA A. S. (1) ze śladami DNA uzyskanymi w wyniku przeprowadzonej opinii na okoliczność identyfikacji danych osoby która mogła kierować pojazdem w dacie zdarzenia objętego aktem oskarżenia, a tym samym celem ustalenia czy pojazdem tym mogła poruszać się A. S. (1);</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>6.błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mającego wpływ na jego treść, polegającego na nieuzasadnionym przyjęciu iż oskarżony G. G. (1) dopuścił się czynów opisanych w części wstępnej zaskarżonego orzeczenia w sytuacji gdy bezstronna</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>i wnikliwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania karnego, w tym w szczególności zabezpieczonego w pojeździe marki (...)nr rej. (...) materiału biologicznego nie pozwala na poczynienie wskazanych ustaleń.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ad. 1</p> <p>Powyższy zarzut zawarty w apelacji obrońcy jest zasadny. Z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że wyrok skazujący oparty został w zasadzie o dwa dowody: zeznania świadka – policjanta B. B. (1) i zeznania świadka – policjanta A. S. (3), przy czym pierwszy z nich konsekwentnie zeznawał, że już podczas zdarzenia - kontroli drogowej w dniu 14.10.2017 r. rozpoznał za kierownicą samochodu (...) nr rej. (...) oskarżonego G. G. (1) (k. 12 – 14 ,k. 54, k. 141 – 143), drugi zaś rozpoznał oskarżonego dopiero po okazaniu mu jego wizerunku – zdjęcia (k. 17, k. 57 – 59, k. 143 – 144). Podkreślenia wymaga, że podczas powyższej kontroli drogowej obecnych było dwoje innych funkcjonariuszy policji A. K. i Ł. I. i brak jest w aktach sprawy dowodów świadczących, że oni oskarżonego również rozpoznali. Zeznania B. B. (1) i A. S. (3) pozostają przy tym w sprzeczności z obiektywnym dowodem jakim jest opinia biegłych z zakresu badań biologicznych (DNA) z której wynika, że na wymazach pobranych podczas oględzin powyższego samochodu (...)a także na niedopałkach papierosów zabezpieczonych w</p>	

tym samochodzie nie ujawniono DNA G. G. (1), ujawniono natomiast z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością DNA osoby płci żeńskiej (k.75 – 81). Dowód ten całkowicie pominął Sąd I instancji ferując wyrok, o czym świadczy treść jego uzasadnienia. Opinia biegłych osłabia argumentację Sądu I instancji co do niewiarygodności zeznań świadka A. S. (1), w każdym razie zeznania tego świadka wymagają ponownej pogłębionej oceny. Jest to tym bardziej konieczne, że w trakcie dodatkowych zeznań złożonych na rozprawie odwoławczej A. S. (1) twierdziła, że w czasie kiedy miało miejsce zdarzenie tj. wieczorem 14.10.2017 r. była zatrzymywana przez policjanta A. S. (3) w czasie kiedy kierowała przedmiotowym samochodem (...)(k. 285 odwrót). Okoliczność ta wymaga zweryfikowania chociażby poprzez przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy świadkami A. S. (1) i A. S. (3). A. S. (1) twierdziła także przed Sądem Okręgowym że w rozbitym samochodzie (...) nr rej. (...) zostawiła swój telefon. Z protokołu oględzin samochodu wynika, że w aucie istotnie ujawniono telefon komórkowy (...) (...) (k.7), który następnie został przekazany do Sądu z aktem oskarżenia jako dowód rzeczowy (99). Sąd I instancji nie poczynił ustaleń kto jest właścicielem tego telefonu. Oczywiście jeżeli nawet telefon należy do A. S. (1) nie oznacza to samo z siebie że świadek ta kierowała samochodem w trakcie zdarzenia, jest to jednak kolejny element w łańcuchu wątpliwości czy tak rzeczywiście nie było. W tym stanie rzeczy przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena materiału

dowodowego musi być uznana za niepełną i dowolną.

Ad. 2

Zarzut co najmniej w części jest zasadny. Wobec wątpliwości o których mowa w pkt Ad.1 co do sprawstwa i winy oskarżonego wynikających tak z materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie głównej jak i uzupełnionego na rozprawie odwoławczej, należy przeprowadzić wszelkie możliwe dowody które potwierdzałyby wersję zdarzenia wynikającą z zeznań świadków B. B. i A. S. względnie ją wykluczały. Należą do nich z pewnością dowody dotyczące ustalenia właściciela telefonu komórkowego (...) (...) i informacji od operatorów sieci o logowaniu się telefonów komórkowych G. G. (1) i A. S. (1) w czasie zdarzenia 14.10.2017 r. W ograniczonym zakresie są to dowody dotyczące ustalenia czyją własnością był samochód (...)nr rej. (...) w wyżej wymienionym dniu, gdyż ustalenie właściciela samochodu nie przesądza, że to ta osoba kierowała samochodem w dniu zdarzenia, zwłaszcza że wszystkie osoby zaangażowane w ewentualną transakcję kupna – sprzedaży auta (G. G. (1), K. J. (3), A. S. (1), A. S. (2)) znają się.

Ad. 3

Zdaniem Sądu Okręgowego dowody z eksperymentu procesowego na miejscu zdarzenia są w stopniu ograniczonym przydatne w poszczególnych sprawach ze względu na ograniczone możliwości odtworzenia warunków porównywalnych z tymi jak

z dnia zdarzenia. Niemniej w niniejszej sprawie, gdzie istniała już przed Sądem I instancji ewidentna sprzeczność pomiędzy dowodami wskazującymi na sprawstwo i winę oskarżonego i temu przeczącymi należało podjąć próbę przeprowadzenia takiego dowodu i potrzeba ta uaktualniła się jeszcze po uzupełnieniu materiału dowodowego na rozprawie odwoławczej. Przeprowadzając eksperyment procesowy należy dążyć do ustalenia czy policjanci B. B. (1) i A. S. (3) w warunkach jakie panowały w godzinach wieczornych 14.10.2017 r. byli w stanie dostrzec kto siedział za kierownicą samochodu (...), w szczególności czy był to G. G. (1).

Ad. 4

Zarzut zasadny zważywszy na linię obrony przyjętą przez oskarżonego G. G. twierdzącego że nie był na miejscu zdarzenia lecz w jednym ze sklepów. Skoro Sąd I instancji wywodzi, że nie wiadomo czy aparat fotograficzny którym wykonano zdjęcia koszy sklepowych (k.136 -137) miał prawidłowo ustaloną datę (str. 7 uzasadnienia, k. 238 akt), uzasadnione wydaje się na potwierdzenie powyższego poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego informatyka.

Ad. 5

Sąd I instancji oddalił na rozprawie głównej wniosek dowodowy dotyczący porównania profilu DNA A. S. (1) ze śladami DNA z samochodu, uzyskanymi w wyniku opinii biegłych argumentując, że nawet ewentualna zgodność profilu DNA nie oznacza, że dana osoba prowadziła samochód w

<p>dniu zdarzenia (k. 227). Nie negując logiki tej argumentacji wskazać jednak należy, że potwierdzenie zgodności wyżej wymienionego DNA w połączeniu z niestwierdzeniem przez biegłych DNA G. G. (1) w samochodzie pogłębia wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego. Przypomnieć należy, że nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. W tym kontekście zarzut apelacji jawi się jako zasadny.</p>		
<p>Ad. 6</p> <p>Zarzut uzasadniony o tyle, że zebrany materiał dowodowy wymaga ponownego przeprowadzenia na rozprawie i istotnego uzupełnienia, o czym mowa powyżej. W obecnym stanie rzeczy wyrok Sądu I instancji skazujący oskarżonego za zarzucane mu przestępstwa nie mógł się ostać.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1.o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>2.o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad.1</p>		

<p>Wniosek zasadny mając na uwadze konieczność przeprowadzenia ponownie przewodu sądowego uzupełnionego o materiał dowodowy o którym mowa powyżej.</p>		
	<p>Ad.2</p> <p>Wniosek niezasadny, uniewinnienie oskarżonego na obecnym etapie postępowania byłoby przedwczesne</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
--	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<p>W obecnym stanie rzeczy konieczne jest ponowne rozpoznanie sprawy i przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, w szczególności ponowne przesłuchanie oskarżonego i świadków – policjantów B. B. (1) i A. S. (3) (już chociażby z tego powodu że zachodzi potrzeba przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy A. S. (3) i świadkiem A. S. (1) na okoliczność domniemanego zatrzymania przez A. S. (3) tego świadka kierującego samochodem (...)w dniu zdarzenia), a także pozostałych świadków i uzupełnienie materiału dowodowego o opinie biegłych, informacje co do logowania się telefonów komórkowych, eksperyment procesowy i inne dowody o których mowa powyżej.</p>		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Mając na uwadze całą argumentację niniejszego uzasadnienia przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy przeprowadzić przewód sądowy w całości, w tym także nowe dowody wymienione powyżej (m.in. opinie biegłych, eksperymet procesowy, konfrontacja pomiędzy świadkami i.t.d.). Całość zgromadzonego materiału dowodowego Sąd I instancji podda ponownej wnikliwej ocenie i wyda prawidłowy wyrok który uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana